

Cílem diplomové práce Soni Hupkové je na základě srovnání situace ve výuce dějepisu v jednotlivých etapách poválečného vývoje a učebnic, zhodnocení vývoje výuky o holocaustu na školách a vysokoškolských pracovištích a průzkumem stavu znalostí žáků v této problematice, ukázat možnosti jak vyučovat o problematice holocaustu na druhém stupni ZŠ a SŠ. Cílem práce nejsou přitom jen obecné návody a informace, ale především ukázka metod a forem vedoucích k tomu, aby žáci pochopili problematiku holocaustu v širším kontextu a dokázali své poznatky uplatnit v praktickém životě. To znamená věnovat pozornost nejen otázce naukové, ale hlavně oblasti výchovné. Práce by tak měla sloužit jako metodika k vytváření hodnotového systému žáků a studentů.

Práce je rozdělena do osmi kapitol a je opatřena rozsáhlým seznamem pramenů a literatury a bohatým poznámkovým aparátem. Jedná se o pozoruhodný výkon a autorka práce získala přehled o vývoji problematiky výuky o holocaustu a pohledu na tuto problematiku. To jí umožnilo připravit konkrétní metodiku použitelnou na jednotlivých typech škol. Každá kapitola práce podává nejen konkrétní údaje o stavu výuky, institucích, literatuře a programech zabývajících se problematikou holocaustu, ale i jejich didaktickou analýzou a didaktickým využitím. V tomto bodě bych doporučoval doplnit didaktické využití přípravou konkrétních pracovních listů, které by umožňovaly zpětnou vazbu. V práci diplomantky vysoce oceňuji i to, že v závěru kapitol podává shrnutí rozsáhlých údajů.

Za nedostatek práce považuji příliš stručné a obecné hodnocení výuky v jednotlivých etapách vývoje školství v letech 1945-89, které nevede k celkovému pohledu a pochopení celkového stavu. Rovněž výběr učebnic není reprezentativní. Nejsou např. zařazeny učebnice pro SVVŠ užívané v období šedesátých let. (Husa, Charvát). Mezi učebnicemi vydanými po roce 1989 chybí nejužívanější učebnice pro SOŠ vydaná v SPN. Přestože autorka v úvodu hovoří o výuce na ZŠ, učebnice pro tento typ škol chybí. Rovněž by bylo přínosné provést na tomto typu škol průzkum znalostí a postojů žáků. Rozbor vybraných učebnic je naopak proveden velmi dobře a svědčí o tom, že diplomantka metodu hodnocení učebnic zvládla. Jako další připomínku uvádím, přestože se nejedná o chyby zásadní, některé metodické chyby při formulaci otázek kladených žákům středních škol. Je třeba se vyhnout otázkám typu „kdy vznikl“ (ráno, večer) a nahradit je přesnějším „v kterém roce vznikl“ nebo formulaci „co víš“ (nic). V dotazníku je rovněž zbytečné podávat stejné otázky, byť jinak formulované. („Vysvětlí pojem holocaust“ a „Co znamená v češtině slovo holocaust“).

Přes tyto připomínky se jedná o práci původní, zdařilou a přínosnou pro

didaktiku dějepisu.

Závěr: Diplomová práce Soni Hupkové splňuje všechny požadavky na kvalitní a publikovatelnou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení - výborně.